

nal trafik«, »kompetent myndighed« (i Danmark Told- og Skattestyrelsen), »De Forenede Stater«, »Danmark«, »statsborger« og »kvalificeret offentlig enhed«.

I stykke 2 fastsættes, at udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, skal have den betydning, som de på det pågældende tidspunkt har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten, medmindre andet følger af sammenhængen, eller de kompetente myndigheder enes om en fælles betydning af et udtryk.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være hjemmehørende i en af de kontraherende stater. Den gældende overenskomst har ikke bestemmelser herom, men er efter fast praksis fortolket i overensstemmelse med principperne i artikel 4 i OECD-modellen.

Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« betyder efter stykke 1 en person, der er fuldt skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, statsborgerskab, ledelsens sæde, indregistrering eller et andet lignede kriterium.

Artikel 4, stykke 1, litra d), vedrører skattemæssigt transparente enheder. Efter bestemmelsen anses indkomst, fortjeneste eller gevinst, der er oppebåret gennem en enhed, der er skattemæssigt transparent i henhold til lovgivningen i den ene af de kontraherende stater, for at være oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en stat, i det omfang denne indkomst, fortjeneste eller gevinst efter skattelovgivningen i en sådan kontraherende stat behandles som indkomst, fortjeneste eller gevinst for en hjemmehørende person. En interessent i et dansk interessentskab, der er hjemmehørende i Danmark, vil således være berettiget til at anvende overenskomstens bestemmelser, såfremt han efter dansk skattelovgivning må anses for at have modtaget denne indkomst, fortjeneste eller gevinst.

En person kan være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning (dobbelt domicil), og stykke 2 og stykke 3 opstiller en række kriterier til løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i overenskomstens forstand i en sådan situation er hjemmehørende, idet dette vil være afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). Man kan i overenskomstens forstand ikke være hjemmehørende i mere end én stat.

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stykke 2, litra a) - d). Kriterierne an-

vendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten. Stykke 2 svarer stort set til OECD-modellen.

For andre end fysiske personer anvendes bestemmelsen i stykke 3. Et selskab, som er hjemmehørende i begge stater, skal efter OECD-modellen anses for at være hjemmehørende i den stat, hvor den virkelige ledelse har sit sæde. Efter den dansk-amerikanske dobbeltbeskatningsoverenskomst skal spørgsmålet afgøres af de kompetente myndigheder ved gensidigt aftale.

I stykke 4 er indføjet en bestemmelse om, at en amerikansk statsborger eller en udlænding, der har fået opholdsarbejdstilladelse i USA (f.eks. en såkaldt green card holder) anses for hjemmehørende i USA og dermed omfattet af overenskomsten, dog kun såfremt den pågældende har en særlig kvalificeret tilknytning til USA.

Artikel 5. Fast driftssted

Artikel 5 fastsætter, hvornår erhvervsvirksomhed, som et foretagende i den ene stat driver i den anden stat, har en sådan beskaffenhed, at den skal anses for at udgøre et fast driftssted. Er der tale om fast driftssted, vil kildestaten kunne beskatte den fortjeneste, som det faste driftssted opnår. Ellers er hovedreglen, at fortjeneste indvundet af et foretagende ved erhvervsvirksomhed i den anden stat kun kan beskattes i bopælsstaten, jf. artikel 7. Principperne svarer i vidt omfang til OECD-modellen.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter stykke 2 især et sted, hvorfra foretagendet ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejder samt installationer, borerigge eller skibe, der anvendes til efterforskning af naturforekomster, udgør dog først et fast driftssted, hvis aktiviteten strækker sig over mere end 12 måneder, jf. stykke 3. Udøves i den forbindelse den væsentligt samme aktivitet for samme projekt eller operation af forbundne foretagender, gælder 12 måneders perioden dog for foretagenderne under ét. Reglen er indsat for at imødegå, at to forbundne enheder afløser hinanden inden for 12 måneders perioden. Reglen gælder ikke i det omfang, aktiviteterne udøves samtidig. Reglen skal alene anvendes med henblik på at afgøre hvorvidt der er etableret et fast driftssted. Der skal imidlertid ikke foretages en samlet opgørelse af den skattepligtige indkomst. Hvis f.eks. selskab A foretager efterforskning i 11 måneder og derefter afløses af selskab B, der foretager efterforskning i 2 måneder, anses begge for at have fast driftssted. A's fortjeneste i de 11 måneder kan beskattes i den pågæl-